

– Å komme til Skrova var som å komme hjem

Kari Rindahl Endresen
By: Espen Nordahl

Hun er akvarellmaler. Hun var journalist i NRK. Hun var godt etablert i Tromsø med mann, leilighet og hytte. I 2020 tok hun et valg som brakte henne til Skrova. Der ble hun.

Jeg bruker litt tid på å finne frem. Men google map og små skilt i veikanten viser vei. Til huset der hun bor. Og har galleri.

Og hun, det er Kari Rindahl Endresen.

Små skilt i veikanten viser vei til atelieret til Kari.
By: Espen Nordahl

– Det var ikke sånn det skulle bli, er det umiddelbare svaret på spørsmålet hvorfor ei veletablert kunstnerjente i Tromsø endte opp i Skrova.

Så kommer den litt mer utførlige historien.

Det hele begynte i 2018. Hun var i Svolvær for å se en kunstutstilling. Og tok ferga over til Skrova.

– Jeg hadde vært i Svolvær mange ganger før, men aldri kommet meg over hit.

Det var mars, hustrig vær og alt var stengt.

Hun går rundt på øya, som de fleste gjør. Så oppdager hun Galleri Skrova.

– Jøss, in the middle of nowhere. Er det marked for et galleri her?, tenkte hun.

Galleriet var stengt, med beskjed om at det var åpent i juni, juli og august

– Men jeg går jo opp og tar i døra, og gjett hva, det var åpent og der inne er sitter Monica Ellingsen og Anders Carlson.

– Kom inn, sier Monica, vi har årsmøte i SOPS. (<https://sops.no/>)

Det blir et sterkt givende møte mellom to kunstnere.

Kari i atelieret sitt.

By: Espen Nordahl

Et møte som endret mye

Kari reiser hjem til Tromsø.

Ei stund etterpå er Monica på tråden og spør om Kari kunne tenke seg å ha ei separatutstilling på Galleri Skrova i 2020.

Det blir utstilling.

Og Kari innser at det er noe spesielt med plassen. Hun møter et kunstnerisk fellesskap hun har savnet i Tromsø.

Etter utstillingen spør Monica om hun vil komme tilbake på høsten, være i Skrova og male i galleriet.

Det gjorde hun. Og det ble flere besøk til øya.

– Og hver gang jeg kom hit, så funket alt, sier Kari.

Men den følelsen passet overhodet ikke inn i livets realiteter for henne.

– Vi hadde akkurat kjøpt leilighet i Tromsø, begynt å bygge hytte, hadde venner og familie. Samtidig var jeg jo også i en alder at det å skulle flytte er mer krevende

Men hele høsten 2020 ble magisk for Kari.

Hun og Monica levde og åndet for kunsten hele døgnet, der det også poppet opp andre kunst- og kulturfolk.

– Jeg innså at livet på Skrova var mye mer verdfullt for meg på det planet.

For dette var noe hun savnet i Tromsø, der hun ikke kom inn i et tilsvarende malemiljø.

Deretter fulgte et liv med å reise til og fra Skrova

– Tror aldri jeg har kjørt bil så mye i mitt liv. Og hver gang jeg kom hit, så klaffet alt, sier hun.

Her skaper Kari sine naturskildringer.

By: Espen Nordahl

En hendelse endrer mye

Kari mister faren sin i 2021.

– Det var et stort tap for meg. Han har vært en av mine viktigste støttespillere gjennom hele livet, der han også var tydelig på at å være kunster er like verdifullt som å være akademiker.

Kari gikk inn i en lang mørk periode, der hun ikke klarte å gjøre noe.

Da ringte Monica.

– Kom til Skrova.

Hun var litt i tvil, men bestemte seg. Mannen til Kari, Espen, kjørte henne til Svolvær.

På Skrova ble Kari tatt kjærlig imot.

Hun arbeidet på Galleri Skrova og klarte å gjøre ferdig en utstilling til Krane Galli i Tromsø, som var en hyllest til faren.

Gjennom denne tiden innså hun at å komme til Skrova var som å komme hjem.

– Jeg hadde det bedre her enn i Tromsø. Gikk masse på tur, kjøpe mæ båt og fisket. Her hadde jeg også utsikt til Løvøya i Steigen, hjemsplassen til mor og mormora, som jeg har et nært forhold til.

Huset er også hjemmet til Kari og ektemannen Espen.

By: Espen Nordahl

De flyttet

Hun fikk nyss i at huset der de nå bor skulle komme for salg.

Imidlertid ga mannen Espen klar beskjed da han første gang sto nede i bakken og så opp på huset

– Nei, det er helt uaktuelt, sa han, snudde og gikk.

Men etter hvert fikk hun Espen med. De fikk kjøpe huset.

I dag bor de her, der Kari også har atelier og galleriet sitt.

Og hun har det så bra som hun aldri har hatt det før.

– Flyttinga til Skrova reddet nok på mange måter kunstnerlivet mitt etter en mørk personlige periode som fulgte i pappas bortgang.

– *Hva er det så egentlig med Skrova, spør vi?*

– Folkan, kommer det kontant. De har gjort mæ til et bedre menneske. Og Monica. Vennskapet med henne har betydd enormt for mæ. Tenk å treffes i godt voksen alder og det klaffer så godt, det er fantastisk.

Naturen er også viktig for henne. Den har hun mye av på Skrova.

– Her er jeg nærmere alt, og føler en stor takknemlig for å leve og ta del i livet her.

Satset på kunsten

Kari har hatt med seg kunsten siden barnsben, men hun turte ikke å satse. Det ble journalistutdanning da hun var tredve og så ble det jobb i NRK Troms

I 2008 tok hun sats, sa opp den faste jobben i statskanalen og satset på kunsten.

Hun angreer ikke.

–Jeg har fått gode venna i Skrova. Bare jeg går ut døra, så sier folk hei. Slik er folk på Skrova, de bryr seg.

Vi toucher litt inn på utfordringer om å bo her.

– Ferga. Men det snakker vi ikke mer om nå, sier hun med et avvæpnende smil.

– Velkommen inn til min kunstverden.

By: Espen Nordahl

Kjenner på takknemlighet

Opplevelsen av takknemlig for de små ting i livet er blitt mer tydelig for Kari etter at hun flyttet hit

– Det å kunne ta ferga over til Svolvær og gå på kafe og sitte og drikke den gode koppen med kaffe.

Hun er også blitt med i Skraaven Havsuleforening, og takker Hilde Blom for det. Kari som aldri har badet før, selv ikke i Syden, bader nå i havet to ganger i uka.

– Det sosiale sammen med en skokk damer i samme alder. Ei flaske god drikk i sekken, bade, brenne bål og prate. Det er lykke og livskvalitet på en fredag.

Vi må la kunsten og akvarellene få siste ordene.

Hun har nå bodd på øya ett og et halvt år.

Galleriet er åpent seks dager i uka i juli. Ellers kan hun ta i mot besøk på forespørsel.

– Besøket har vært godt. Jeg er veldig fornøyd. Livet smiler til meg. Jeg ser lyst på det nå.